

**BİRLEŞİK METAL-İŞ
17.MERKEZ GENEL
KURUL
KARARLARI**

15/12/2007

BİRLEŞİK METAL İŞÇİLERİ SENDİKASI
17. MERKEZ GENEL KURUL
DİVAN BAŞKANLIĞINA

Kararlar Komisyonumuz tarafından hazırlanan rapor ekte sunulmaktadır.

Önerilerimizin genel kurulumuzun oyuna sunulmasını arz eder, genel kurulumuza başarılar dileriz.

KARARLAR KOMİSYONU

ENGİN KULU

KADİR ACAR

KEMAL ÇOŞKUN

SATILMIŞ YILMAZ

MURAT ÖZEN

17. MERKEZ GENEL KURULU

KARAR ÖNERİLERİ

KARAR 1

ACİL HEDEFLERİMİZ

1. Özgür ve demokratik bir ülke için;

İşçi sınıfı ve emekçilerin yaşadığı sorunların temelinde sermayenin giderek artan ve yaygınlaşan egemenliği vardır. Bu egemenlik, sosyal devlet, kamu işletmeciliği, sendikal örgütlenme, toplu pazarlık ve grev hakkı, ulus devlet ve ulusal çıkarlar gibi kendisini sınırlayan bütün bağlarından kurtulma arzusundadır.

Küreselleşme dediğimiz ve sermaye lehine işleyen bu gelişme; emekçilerin yaşama ve çalışma koşullarını ağırlaştırmakta, işçi sınıfının sermayeye olan bağımlılığının artmasına neden olmaktadır.

Bu nedenle; “özgür ve demokratik bir ülke” hedefi için mücadele sendikal mücadelemizin ayrılmaz parçasıdır. Bu çerçevede;

1. Tüm hukuki düzenlemeler ve uluslararası anlaşmalar halkın gerçek katılımı, özgür ve demokratik bir tartışma ortamı ve çoğunluğunun onayı ile kararlaştırılmalıdır.
2. “Kamu” adına görev yapan tüm görevlilerin seçimle belirlendiği bir kamu yönetimi yerleşik kılınmalı ve seçilmiş organların üzerinde yetkilere sahip tüm kurullar tasfiye edilmelidir.
3. Halkın haber alma hakkı önüne çekilen basında tekelleşmeye son verilmelidir.
4. İç ve dış borç ödemeleri durdurulmalıdır.
5. Tüm dolaylı vergiler kaldırılıp, gelire göre artan oranlı vergi uygulamasına geçilmelidir.
6. Ülkeye spekülatif amaçlı sıcak para giriş ve çıkışı yüksek oranlı vergiye tabi tutulmalı ve kontrol altına alınmalıdır.
7. Tüm toplum kesimleri için örgütlenme, söz ve ifade özgürlüğünün sağlanması, % 10'luk seçim barajı kaldırılmalıdır;
8. Yargı bağımsızlığının sağlanması ve hukukun üstünlüğü ilkesi eksiksiz uygulanmalıdır.
9. Tüm yurttaşların yaşam hakkının güvence altına alınması, dokunulmaz bir hak olarak kabul edilmelidir.

10. Tüm yurttaşların özgür, eşit ve kardeş olarak kabul gördüğü ve demokratik kültürün hakim olduğu bir ülke için kararlı bir mücadele yürütülmelidir.

11. Özelleştirmeler durdurulmalıdır.

12. Kıdem tazminatı hakkına dokunulmamalıdır.

13. İş Yasasının işçiyi işverene bağımlı hale getiren, esnek çalışmayı yaygınlaştıran ve sosyal korumayı ortadan kaldıran niteliklerin değiştirilerek yeniden düzenlenmelidir.

14. Tüm vatandaşların özgürlük ve eşitlik temelinde evrensel insan haklarından yararlanabildikleri, gönüllü birlikteliğe dayalı demokratik bir ülke...

2. İşsizlik ve yoksullukla mücadele:

Ülkedeki bunca işsizliğe rağmen, çalışanlardan daha yoğun çalışmaları, daha fazla üretmeleri ve daha verimli olmaları istenmektedir. İşsizlik bir yandan işçiler arasındaki rekabeti körüklemekte ve onları baskı altında tutmaya yaramakta, diğer taraftan bir bütün olarak işçi sınıfının maddi ve manevi yoksullaşmasına neden olmaktadır. Bütün bu yoksullaşmaya ve resmi olarak açıklanan yoksulluk sınırı rakamlarına rağmen, asgari ücret sefalet ücreti olmaya devam etmektedir.

Sermayenin egemenliği sürdükçe işsizliğin ortadan kaldırılması mümkün değildir ancak işsizliğin azaltılması bu egemenliği sınırlayacak ve geriletecek; aynı zamanda işçi sınıfının mücadele ve örgütlenme yeteneğinin artmasına yol açacaktır.

İşsizliğin azaltılması ve tam istihdama ulaşılması için mücadele, işçi sınıfının ve sendikal örgütlerinin gündem başlıklarından birini oluşturduğu şüphesizdir.

İşsizlik ve yoksullukla mücadele için;

- 35 saatlik iş haftası, yıllık çalışma sürelerinin kısaltılması, fazla mesai uygulamasına son verilmesi,
- İnsanca yaşamaya yetecek bir ücret,
- Asgari ücretin toplu sözleşme ve grev hakkıyla donanmış bir süreç sonucunda belirlenmesi
- İşsizlik sigortasının kapsam ve yararlanma koşullarının genişletilmesi, işsizlik ödeneğinin yükseltilmesi,

- Çağdaş ve bilimsel eğitim için köklü bir eğitim reformu ile birlikte zorunlu eğitimin parasız ve 12 yıl olması,
- Yoksulluğun kader olarak yaşanmasına yol açan IMF denetimli iktisat politikalarının uygulanmasından vazgeçilmesi, ekonomik politikaların ulusal kaynakların halkın refah ve mutluluğunu gerçekleştirmek için kullanılması,
- Eşit, ulaşılabilir, nitelikli sağlık, eğitim ve sosyal hizmet verilmesi,
- Kayıtdışı ekonomi ile mücadele konusunda tutarlı ve kararlı politikalar izlenmesi, kaçak istihdamın ve göçmen işçilerin uluslararası standartlara uygun hukuksal korumaya alınması,
- SSGSS yasasına mücadele edilmesi sosyal güvenlik hakkının herkese tanınması, çalışanların söz ve karar sahibi olduğu bir sosyal güvenlik sisteminin kurulması için mücadele edilmesi,

3. Sendikal hakların geliştirilmesi

İş yasasının değiştirilmesi sürecinde AB uyum süreci gerekçe gösterilerek ülke gerçekleri ve işçi sınıfının ihtiyaçlarını göz ardı etme bahanesi yaratılmıştır.

12 Eylül rejiminin gölgesinde hazırlanan sendikal yasalar üzerine bu kez de AB uyum süreci gölgesi düşmüştür. İş Yasası esnekleşirken, sendikalar yasasının katılığı artmıştır. Bunun anlamı sermayenin toplumsal egemenliğinin hukuksal alana da sirayet etmesi, işçilerin haklarını koruma ve geliştirme yollarının iyice tıkanmasıdır. .

Çalışma yaşamının demokratikleştirilmesi öncelikle sendikal hak ve özgürlüklerin önündeki engellerin kaldırılması, sendikalaşmanın desteklenmesi, kazanılmış hakların korunması için;

- Tüm ücretli çalışanların ve çalışmak ihtiyacında olanları kapsayacak bir sendikalaşma hakkı,
- İş güvencesinin kullanımını sınırlayan tüm düzenlemelerin kaldırılması,
- Üyelik ve istifa noter şartının kaldırılması
- Uluslararası, ülke ve sektör düzeyinde toplu iş sözleşmesine olanak verecek, yasal düzenlemelere yer verilmesi,
- Her düzeyde yetkili sendikanın işçilerin oyu ile belirlenmesini sağlayacak demokratik bir yasal düzenlemeye acilen yer verilmesi

- İşkolu ve işyeri barajlarının kaldırılması
- Grev hakkı üzerindeki yasakların tümü ile kaldırılması
- 1 Mayısın resmi tatil ilan edilmesi
- Sendikal işleyişin tüm kademelerinde işçilerin iradesini ortaya çıkaracak ve egemen kılacak bir sendika içi demokrasinin işler kılınmasını da içeren demokratik bir çalışma düzeninin sağlanması
- Sendikaların tüzüklerini ve faaliyetlerini özgürce belirlemeleri, denetimlerini işçilerin seçtikleri organlar eliyle yapmaları.

Yukarıdaki talepleri içermeyen bir anayasanın demokratik olduğu iddia edilemez. Bu taleplere ek olarak, anti-demokratik 1982 Anayasası yerine yeni bir Türkiye Cumhuriyeti Anayasa taslağı çalışmalarında başta işçi sınıfımız ve sendikalar olmak üzere toplumun tüm kesimlerinin katılımının esas alınması; çağdaş, özgürlükçü, çoğulcu ve demokratik bir anayasa için mücadele yürütülmesi gerekmektedir.

KARAR 2

DİSK YOL GÖSTERMELİ

DİSK'in kendisini işçi sınıfı ve emekçilerin bugünkü ihtiyaç ve beklentilerine ilişkin olarak çözümler üretebilir hale getirmesi, sermayenin egemenliğini sınırlama yolunda daha etkin bir örgütlülük düzeyine ulaşması, daha adil ve eşit bir dünyanın yaratılmasının mümkün olduğuna olan inancını daha da pekiştirmesi; sermayeye karşı bağımsız ve mücadeleci kimliğinin somut ifadesi olan emekten yana olan kimliğini kaybetmemesi, tüm örgütünü bu doğrultuda seferber etmesi günümüzün de acil ve ertelenmez görevi olarak durmaktadır.

DİSK'in kuruluş ilkelerinin yol göstericiliği ve kuruluş felsefesini içeren bir mücadele programı ışığında;

1. İşçi sınıfı ve sendikal hareketin acil taleplerinin ortaya konulduğu bir program oluşturmalıdır.
2. Toplu iş sözleşmelerinde tüm işkollarında uygulanmasından vazgeçilemeyecek maddelerin belirlenmesi, DİSK ve bağlı sendikaların tüm sözleşmelerde ortak tavır içerisinde bulunmasının sağlanması için toplu sözleşme ve eylemlerin koordinasyonu görevini üstlenmelidir.

3. İşçi sınıfının yaşam alanlarında, yoğun işçi bölgelerinde DİSK'e ait ve DİSK'in idaresinde mekanlar (lokaller, bürolar vb.) oluşturarak başta örgütsüz işçiler olmak üzere, işsizlerin, gençlerin, öğrencilerin, kadınların kendi sorunları temelinde bir araya gelmelerine önayak olmalı, kendi sorunlarının çözümünde aktif hale gelmelerini sağlamalı, sınıf içi dayanışmanın gelişmesine katkıda bulunmalı ve sendikal bilinci yaymalıdır. DİSK, kadın işçiler, genç işçiler, göçmen işçiler vb. ile ilgi özel alan büroları oluşturmalıdır. Bu çerçevede konfederasyona bağlı sendikaların kaynak ve kadrolarını kullanmalıdır.
4. İşçilerin sınıf bilinçlerini geliştirmeye yönelik ve onları sermayenin düşünsel egemenliğinden kurtarmayı hedefleyen ortak eğitim programları oluşturmalı ve yürütmelidir.
5. Uluslararası sendikal hareket ile ilişkilerin çeşitlendirilmesi ve işletmeler düzeyinde güçlendirmesi örgütlenme faaliyetinin bir parçası haline getirilmeli ve uluslararası toplu sözleşme ve grev mücadelesinin temellerini oluşturmalıdır.

KARAR 3

Avrupa Birliği Süreci İşçiler ve Sendikalar Aleyhine İşlemektedir.

Birlik, Avrupa kapitalistlerinin bir ittifakıdır. Bu ittifakın, Avrupalı işçileri Birliğin karar alma organlarından dışladığı ve Avrupa'nın iktidarını kontrol ettiği somut gelişmelerle ortaya çıkmıştır.

Metal işkolunda örgütlü sendikalar ve üst kuruluşumuz EMF'nin de aralarında bulunduğu Avrupa sendikaları, serbest toplu pazarlık hakkının ve onun ayrılmaz parçası olan grev hakkının ciddi saldırı altında olduğunu açıklamışlardır. Ayrıca, başta emeklilik sistemleri olmak üzere sosyal refah devleti uygulamalarında radikal dönüşümler sürmektedir. Ancak, genişleme sürecinde, Avrupa işçi sınıfının tarihsel kazanımlarının ciddi tehdit altına girdiği bir süreç niteliği daha da belirginleşerek devam etmektedir.

Demokratikleşmenin AB genişlemesi ile değil, işçi sınıfının örgütlü mücadelesi ve uluslararası dayanışması sonucunda sağlanacağı ortaya çıkmıştır.

Önümüzdeki dönem de Avrupa'da demokratik ve sosyal hakların korunma mücadelesinin sertleşeceği bir dönem olacaktır. Bu süreç demokrasinin samimi savunucusunun işçi sınıfı ve sendikalar olduğu

gerçeğini bir kez daha ortaya koyacaktır. Demokratik haklar için mücadele Avrupa Birliği ile ortaya çıkmadığı gibi, Avrupa Birliğinin genişlemesiyle de sona ermiş olmayacaktır. Avrupa Birliğinin asgaride sınırlamaya çalıştığı demokratik ve sosyal hakların ilerletilmesi mümkündür ve “özgür ve demokratik Avrupa” başta genişleme kapsamındaki ülkelerin işçi ve sendikalarının kararlı, aktif mücadeleleri ve Avrupa işçi sınıfının dayanışması ile gerçekleşecektir

KARAR 4

Sermayenin yeniden yapılandırma programına karşı işçi sınıfının ortak örgütlenme ve mücadelesi

Küreselleşme sermayenin dünya çapındaki egemenliğinin alabildiğine arttığı bir süreçtir. Bu egemenlik, dünyayı zenginlik ve sefaletin kutuplaştığı bir yer haline getirmiştir. Mali sermaye doğrudan ya da dolaylı biçimlerde dünyanın tüm üretim ve geçim araçlarını denetim altında tutmakta, yerel ve ulusal siyasal iktidarları bağımlı hale getirmektedir.

Bu iktidarlar, mali sermayenin dünya çapındaki programının hayata geçirilmesi için birbirleriyle acımasız bir rekabet içine girmişlerdir.

Sermayeyi kendisine çekebilmek için yarışan iktidarlar, sadece ülke emekçilerinin ekonomik ve sosyal durumlarının kötüleştirilmesi, onların yoksullaştırması politikalarını uygulamakla kalmamakta, aynı zamanda yasalar ve devlet yapılanmasını köklü dönüşümlere uğratmaktadır. Bu dönüşümler çalışma yasaları, emeklilik fonları, sigorta ve emeklilik sistemleri, kamu yönetimi, sendikalar ve grev yasalarını kapsamaktadır.

İşçi sınıfının farklı statüler altında çalıştırılan ve çalışmak ihtiyacında olan ancak çalıştırılmayan kesimlerinin ortak örgütlenmesi acil bir ihtiyaç haline gelmiştir. Bu ihtiyacın hayata geçirilmesi doğrultusunda verilecek mücadele ortak örgütlenme yasasını da beraberinde getirecektir. Sendikal yasaların işçilerin lehine değiştirilmesi fiili durum yaratarak gerçekleşecektir.

Ortak örgütlenme hedefi, sendikal örgütlülüğü toplu iş sözleşme mücadelesinin dışına taşıyarak işçilerin toplumsal yaşamının bütününe kucaklamalıdır. Bu hedefe ulaşmak işçi örgütlenmelerinin zengin biçimlerinin önünün açılması, bunlara yaşam ve gelişme hakkı tanınması, yerelerde emek eksenli platformların oluşturulmasına

öncülük edilmesi ve işçilerin toplumsal talepleri çerçevesinde mücadele etmeleriyle mümkün olacaktır.

KARAR 5

Bilginin üretimi ve yaygınlaştırılması

Halkın haber alma ve bilgilenme özgürlüğü medyanın tekelleşmesi nedeniyle büyük bir sınırlama altındadır. İletişim ve dağıtım kanalları büyük sermaye gruplarının elindedir. Bu, işçilerin düşünce ve tavırlarının sermaye tarafından yönlendirilmesinin temel nedenlerindedir. İletişim ve dağıtım alanındaki bu tekelleşmeye karşı verilecek mücadelenin oldukça kapsamlı olduğu ortadadır. Sendikaların bağımsız bir iletişim alanı yaratması, işçileri düşünsel olarak sermaye egemenliğinden kurtarmak açısından özel bir önem kazanmıştır. Gerek teknolojinin ulaştığı olduğu düzey açısından gerekse maliyetler itibariyle bu gerçekleştirilebilir bir hedeftir.

Bu çerçevede öncelikle bağımsız bilgi üretiminin sendikamız bünyesinde gerçekleştirilmesi ve üretilen bilginin çeşitli araçlarla (broşür, internet, eğitimler ve gazete) yaygın ve düzenli aralıklarla dağıtımının bu güne kadar olduğu gibi bundan böyle de, arttırılarak devamı sağlanmalıdır.

Üretilen bilginin dağıtımını sadece üyelerle sınırlı bir çerçevede tutulmamalı daha geniş kesimlere ulaştırılması sağlanmalıdır. Bu açıdan sadece işkolu ve sendika düzeyinde bilgi üretimi değil, geniş emekçi yığınları ilgilendiren iktisadi, siyasi ve toplumsal konularda çalışmalar yapılmalıdır.

Bilginin yaygınlaştırmasının diğer bir önemli adımı sendikal eğitim çalışmalarıdır. İşçi eğitimlerinin süreklilik kazanması önemli olduğu kadar, üyelerin arasından eğitimcilerin çıkarılmasını hedefleyen programların hayata geçirilmesi gerekmektedir. Diğer taraftan eğitim alanların, eğitim sürecine daha aktif katılımını arttıracak yöntemlerin de uygulanarak bilginin örgütsel faaliyette kullanılabilir hale getirilmesi hedeflenmelidir.

KARAR 6

Emperyalist savaş ve işgallere karşı işçilerin birliği ve mücadelesi

Emperyalizmin dünyayı paylaşım siyaseti sona ermemiştir. Bu siyasetin kaçınılmaz sonucu olan savaşın insan ve doğa üzerindeki

tehdidi devam etmektedir. Ülkelerin sahip oldukları savaş teknolojisinin eşitsiz durumu, günümüz savaşlarının küreselleşmesine ve küreselleştiği oranda da vahşileşmesine neden olmaktadır. Bu vahşet durdurulmalıdır.

Bu çatışma ve gerilimi bahane eden emperyalist hükümetler, ülke içindeki demokratik muhalefet hareketlerini susturmak için “olağanüstü” yasalara, polisiye ve askeri tedbirlere sığınmaya başlamışlardır.

Emperyalizme karşı dünya çapında güçlü bir karşıtlık yükselmektedir. Savaşta çıkarı bulunmayan çok büyük bir kitlenin yürüttüğü savaş karşıtı mücadelenin omurgasını işçi ve emekçi kitleler oluşturmaktadır.

Gerek emperyalist işgallere ve savaşa karşı, gerekse ülke içinde insanların barış içinde ve bir arada yaşama umudunu güçlendirecek, toplumsal barış, bölge barışı ve evrensel barışı kalıcılaşmak için her düzeyde etkin mücadele yürütülmesi, tüm ülkelerden işçilerin, hükümetlerinin savaş ve işgal yanlısı politikalarına karşı çıkmaları; başka ulusların işçilerine karşı silah kullanmayı reddetmeleri işçi sınıfı ve sendikacılık hareketinin en temel ve vazgeçilmez görevleri arasındadır.

KARAR 7

Muhalefetsizlik durumuna son verilmelidir.

Çalışma yaşamında, devletin yeniden örgütlenmesinde ve sosyal düzenlemelerde köklü değişimlerin gerçekleştirildiği süreç, siyasal iktidarın halk desteğini artırmasına paralel biçimde derinleşerek ve halkın çoğunluğunun aleyhine olarak gerçekleştirilmektedir.

Tarım emekçileri uygulanan Dünya Bankası politikaları nedeni ile yoksullaştırılmakta, çalışanlar ve emekliler uygulanan sosyal güvenlik politikaları sonucunda hak kayıplarına uğramaktadır.

Buna bağlı olarak, özelleştirmelerin hızlanması ile kamusal kaynakların sermayeye aktarılması süreci hızlanmakta, gelir dağılımı giderek bozulmakta, sosyal devlet tasfiye edilerek kamunun yeniden yapılanması süreci tamamlanmaktadır.

Öte yandan iş yasası ile genel kuralları yasallaşmış olan esnekleştirme ve kuralsızlaştırma, sendika ve toplu iş sözleşmesi kanunlarının da aynı yönde değiştirilmek istenmesi ile sermayenin talepleri karşılanmış olacaktır.

Devlet eliyle dini ideolojinin yaygınlaştırılması girişimleri hızlanmış, gerici siyasal kadrolaşma ivme kazanmıştır.

Anti demokratik siyasal partiler ve seçim yasaları sonucunda, seçmen desteğiyle orantısız bir güç yasama organına egemen olmuştur. Toplumsal muhalefet hareketinin on yıllardır şiddete dayalı yöntemlerle bastırılması ve kendi içinde bütünlüğünü sağlayamamış olması nedeniyle muhalefetsizlik genel bir durum halini almıştır.

İşyerlerinde, işkolumuzda ve ülke düzeyinde yaşanan sorunlarımız bu anti-demokratik ortam ile doğrudan ilişkilidir. Bu konuda gerekli tutum alınmalı ve aktif çaba gösterilmelidir.

KARAR 8

Uluslararası sendikal alanda daha zengin ve daha yaygın ilişkiler kurulmalıdır.

Küresel sermaye hareketleri işçilerin uluslararası dayanışmasına olan ihtiyacı daha da artırmaktadır ve bu dayanışma her geçen gün daha da gelişmektedir.

Sendikamız Avrupa Metal İşçileri Federasyonu EMF'nin ve Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu IMF'nin üyesidir. Bu kuruluşlar pek çok sorunda dayanışma ve desteklerini sendikamızdan esirgememişlerdir.

İki büyük konfederasyonun birleşmesi ile kurulan Uluslar arası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) da uluslar arası dayanışma cesaretimizi arttırmaktadır.

Bununla birlikte uluslararası dayanışmanın işyeri düzeyinde ve diğer bölgelerle de geliştirilmesi büyük önem kazanmıştır. IMF ve EMF üyesi farklı ülkelerin sendikaları ile geliştirilecek ilişkiler başta örgütlenme faaliyetimiz olmak üzere pek çok alanda sendikamıza katkı verecektir. Bugüne kadar olumlu bir şekilde sürdürülen uluslararası dayanışmanın, bundan sonraki süreçte de özellikle yabancı sermayeli şirketlerdeki örgütlenme çalışmalarımızın planlanması, geliştirilmesi aşamalarında daha iyi kullanılması gerekmektedir.

KARAR 9

Sendikalar dayanışma ve toplumsal mücadele örgütleridir.

Sendikal hareket içinde bulunduğumuz dönemde karşı karşıya bulunduğu sorunları aşabilmek için kendisinin içine hapsedilmeye çalışıldığı alanı aşmak zorundadır. İçine hapsedilmeye çalışıldığımız alan toplu sözleşme alanıdır. Toplu sözleşmeler sendikal mücadelenin önemli araçlarından olmasına rağmen mücadelenin tek aracı değildir ve tek başına hakları koruma ve geliştirme mücadelesinin yükünü taşıyamazlar.

Günümüzde sermaye; bireysel kurtuluşu öne çıkarmakta ve altta kalanın canı çıksın felsefesini tüm topluma tek yanlı olarak pompalamaktadır.

Buna karşın tüm emekçiler toplumsal dayanışma ağını geliştirmek ve güçlendirmek zorundadır.

16. Genel Kurulumuz tarafından örgütümüzün üyeleri arasında toplumsal dayanışma ve yardımlaşmanın geliştirilmesini teşvik etmenin yanı sıra, üyelerimizin mücadeleleri (grev, direniş vb.) esnasında gereksinimlerini karşılayabilmek açısından örgüt içi dayanışmanın somut adımı olarak bir grev ve dayanışma fonu oluşturulmuş ve başta sendika yönetici ve çalışanları olmak üzere kaynak toplanmaya başlamıştır Kurulan bu grev ve dayanışma fonunun tüm üyelerimizi kapsayacak biçimde yaygınlaştırılması için gerekli adımların atılması gerekmektedir.

Sendikal işçi sayısı, işçi sayısındaki artışın gerisinde kalmıştır. Bunun önemli nedenlerinden biri düzenli iş ilişkilerinin giderek önemi kaybetmesi, işçilerin tüm çalışma yaşamları boyunca çok sayıda ve farklı işkollarında işlerde çalışmaları ve işsiz kalma sayılarının artması, işsizlik sürelerinin uzamasıdır. Sendikal örgütlenme kendisini bu yapısal değişikliğe uydurmak, işyeri temelinde örgütlenmesini, işçi temelinde örgütlenmeyle zenginleştirmesi atılması gereken adımların başında gelmektedir. Bu çerçevede, üyesinin tüm toplumsal yaşamını kucaklayacak etkinlikler sendikal faaliyetin önemli alanlarından biridir.

Sendikal birlik ve dayanışmanın sağlanması açısından emek hareketini birleştiren, birlikte mücadele kabiliyetini arttıran ve konfederasyonumuz DİSK öncülüğünde işçi sınıfı çıkarları temelinde merkezi ve yerel düzeylerde platformlar oluşturulması için çaba harcanmalıdır.

KARAR 10

Güçlü sendika daha aktif kadrolar ve üye katılımıyla ortaya çıkacaktır.

Sendikal hareketin sorunları ağırdır ve bir çırpıda çözülemez. Güçlü ve etkili bir sendikal hareketin koşulu, giderek artan sayıda sendikal kadronun yaratılması ve üyelerin sendika kararlarına katılım kanallarının artırılmasıdır.

Sendikamız kadroları nicelik ve nitelik olarak daha da geliştirilmesi gerekmektedir.

Kadroların pratik faaliyetinin onları değerlendirmenin temel ölçütü haline getirilmesi ve kadroların güvencesinin sağlanması acil olarak atılması gereken adımların başında gelmektedir.

Sendikal kadroların ortak bir dile sahip olmaları, sendikal politikalar ve işleyiş konusunda sürekli bilgilendirilmeleri ve tüzüğümüz hükümlerinin yerine getirilmesi özel önem taşımaktadır.

Sendikal kadrolarımızın sendikamızın hiyerarşik yapısına ve örgüt kimliğine uygun tutum ve davranış içerisinde olmaları sağlanmalıdır.

Üyelerin sendikal kararlara katılımı sadece seçme ve seçilme hakkıyla sınırlı değildir. Üyeler tüm sendikal birimlerde görüş ve düşüncelerini açıkça tartışma ve kararlara katılma hakkına sahiptirler. Üyelerin ve işçilerin kararlara katılımını artırmak için yeni yöntemler uygulanmalı ve ek birimler oluşturulmalıdır. Sendikal faaliyetler ile ilgili bilgiler tüm örgütün bilgisine açık olmalıdır.

Ortak ve demokratik biçimlerde alınmış kararların uygulanması ise tam katılım ve gerçek bir işçi disiplini ile hayata geçirilmelidir.

Komisyon toplantılarından başlamak üzere Şube Temsilciler Kurulu, Genişletilmiş Başkanlar Kurulu, Genişletilmiş Temsilciler Kurulu toplantılarına eksiksiz katılım ve bu komisyon ve kurullarda alınan kararlara uyulması ve uymayanlar hakkında disiplin hükümlerinin işletilmesi sendikal demokrasinin bir gereğidir.

KARAR 11

Sendika içi demokrasinin geliştirilmesi

Sendika içi demokrasi, sendikal varlığın olmazsa olmaz koşuludur. Farklı eğilimlerdeki işçilerin birliğini sağlayacak mekanizma sendika içi demokrasidir. Sendikal kararlara katılım, eleştiri mekanizmasının işletilmesi, denetime açıklık, seçme ve seçilme hakkının özgürce

kullanılması, işleyişin ve faaliyetlerin açıklık içinde sürdürülmesi, sendika yöneticileri ile üyeler arasında farklılaşmanın oluşmaması sendikal demokrasinin temel taşlarıdır. Diğer taraftan, sendikaların işverenden, devletten ve siyasal partilerden bağımsızlığı iç demokrasinin güvencesidir.

Sendikamızın iç demokrasisi sürekli geliştirilmek, sağlamlaştırılmak, yaygınlaştırılmak ve somut uygulamalarla ortaya konulmak zorundadır. Sendikal demokrasinin geliştirilmesi, örgütümüzün güçlenmesinin ayrılmaz bileşenidir.

Bu anlayışla

- tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesini güçlendirecek mekanizma ve yöntemlerin geliştirilmesi,
- tüm sendikal birimlerde seçim mekanizmasının işler kılınması, seçimlere katılımın artırılması,
- yürütülen faaliyetler konusunda üyelere düzenli bilgi verilmesi,
- üyelerin bilgi edinme hakkının güvenceye alınması,
- işveren, devlet ve siyasal partilerle girilen ilişkilerde sendikal bağımsızlığı titizlikle korumak,

KARAR 12

Birleşik Metal İş üyeliği onurdur, sorumluluk ister.

Bütün olumsuz koşullara rağmen, inanç ve kararlılıkla, işçilerin hak ve özgürlüklerini koruma mücadelesi veren sendikamıza üye olmak bir onurdur.

Birleşik Metal İş üyeleri sorumluluk ve ödevlere sahip oldukları için haklara da sahiplerdir.

Üyelerin sorumluluğu, sendikayı bulunduğu her yerde layıkıyla temsil etmek, sendikamızın güçlenmesi için her türlü özveri ve çabayı göstermek, sendikamızın işçiler arasında yaygınlaşması ve örgütlenmesi için çalışmaktır.

Birleşik Metal İş üyesi, bulunduğu her yerde işçilerin birliğini savunur, işçilerin horlanması, aşağılanması ve sömürülmesine karşı kararlılıkla mücadele eder, örgütünün vermiş olduğu görevleri yerine getirmekten kaçınmaz.

KARAR 13

İşyeri temsilcilik kadrolarının etkinleştirilmesi

İşyeri sendika temsilcilerinin sendikal faaliyette sürekliliğinin, bilgi ve deneyimin aktarımının sağlanması, TİS ve işyeri uygulamalarının daha etkin biçimde izlenebilmesi açısından, görev süreleriyle TİS süresi arasındaki bağlantının koparılması ve çalışma sürelerinin uzatılmasının temsilci yönetmeliğinde yapılacak değişikliklerle düzenlenmesi, genel yönetim kurulu tarafından dikkate alınmalıdır.

KARAR 14

ÖRGÜTLENME ATILIMI DEVAM ETMELİDİR!

Gerek ülkemizde gerek işkolumuzda sendikasız işçilerin sayısı sendikalılardan fazladır. Sendikal örgütlenmenin zorluklarla dolu bir faaliyet olduğu ortadadır. İşçilerin sendikalara yönelmesini sadece çalışma ve yaşam koşullarının ağırlaşması değil sendikaların çizdiği profil de belirlemektedir. Birden fazla sendikanın olduğu işkollarında sendikaların işçilere verdiği mesajlar işçilerin tercihini etkilemektedir. Bu çerçevede farklı olmanın somut göstergeleri ortaya konulmalıdır.

Örgütlenme faaliyeti, üyeler, yöneticiler ve uzmanların ortaklaşa yürüttükleri bir faaliyet olması nedeniyle ciddi biçimde koordine edilmesi gereken bir faaliyettir. Başlangıcında önceliklerin belirlenmesi, bilgi toplanması, ilişkilerin netleştirilmesi gibi titizlikle yürütülmesi gereken kurumsal bir çalışmadır.

Bunlara ilaveten gerek uluslararası gerek ulusal düzeydeki örgütlülüğün örgütlenme çalışmalarında kullanılması gerekmektedir. Yabancı sermayeli işyerlerinin örgütlenmesi için diğer ülkelerin sendikaları ile ortak çalışma yürütülmesi, zamanlamanın birlikte kararlaştırılması önemli olduğu kadar sendikamızın kendi örgütlülüğünün ve konfederasyonumuz DİSK ve bağlı sendikaların örgütlülüğünün örgütlenme çalışmalarında kullanılması bir zorunluluktur.

Tüm olumsuzluklara rağmen Sendikamız aidatlı üye sayısını % 50 büyütüştür. Sağlanan bu başarının devamı açısından örgütlenme stratejisinin ve önceliklerinin belirlenmesi, buna uygun ekip ve ilişkilerinin ulusal ve uluslararası planda geliştirilmesi, kapsam dışı, taşeron, geçici ve kısmi süreli çalışanların örgütlenmesi konusunda

somut adımların atılması; ama her koşulda iç örgütlülüğümüzün güçlendirilmesi büyük öncelik taşımaktadır.

Sendikamızda gerçekleştirilen örgütlenme atılımının aynı kararlılıkla devam ettirilmesi için gerekli çaba gösterilmelidir.

KARAR 15

Çalışma Biçimi

Sendikal faaliyetlerde kolektif anlayış ve bunun gerektirdiği çalışma öne çıkarılmalıdır. Sendikal kadroların yönetime katılımlarının ve sorumluluğu paylaşımlarının sağlanması bütünlüklü bir sendikal mücadelenin gereklerindedir.

KARAR 16

İşçi Sınıfımızın değerlerine, eylem ve etkinliklerine sahip çıkmak için;

İşçi sınıfımız için değer ifade eden günler, anma, eylem ve etkinlikler vardır. Bunlar; işçilerin mücadele içinde çelikleşmesini sağlayan anlamlar taşır. Böylesi süreçlere gereken önem ve özenin gösterilmesi tarihe, değerlere ve örgüte sahip çıkmanın somut ifadesidir.

Bu kapsamda örgütsel çağrılara gereken duyarlılığın gösterilmesi, işyerinde gereklerinin yapılması ve katılımı arttıracak örgütsel çalışmanın yürütülmesi Birleşik metal İş üyelerinin ayırt edici özelliği olduğuna inanıyoruz.

Üyeler, temsilciler, komisyon bürolar, şube yetkili organları ve genel merkez yetkili organları ile sendika çalışanlarının gereken özen ve çabayı göstermesi gerekmektedir.

KARAR 17

Sermaye egemenliği çevreyi yaşanmaz kılmaya devam ediyor

Sermayenin kar hırsı, insani olan her türlü değeri ortadan kaldırdığı gibi, insanların çalışma, yaşam alanlarını ve yaşama koşullarını da alt üst ediyor. Soluduğumuz havadan, içtiğimiz suya, tükettiğimiz besin maddelerine kadar en temel insani ihtiyaçlarımız bu kar hırsına kurban edilmeye devam etmektedir.

Teknolojideki gelişmeler, insanlığın daha sağlıklı ve daha rahat bir yaşam sürmesine değil tam tersine, nüfusun sağlık ve güvenlik

problemlerinin ve kanser gibi hastalıkların artışına neden olmaktadır. Çocuklarımızın mirası olan doğanın tahribatına son vermek özünde sermayenin aşırı kar hırsının sınırlanmasıyla mümkündür. Diğer taraftan bu hedefe varmak için başta işçiler olmak üzere geniş toplum kesimlerinin çevre bilinci ve duyarlılığının geliştirilmesi bir zorunluluktur.

Birleşik Metal İş sendikası bu alanda gerekli tutumu alarak aktif çaba içinde olmalıdır. Bu çerçevede, havayı, toprağı ve suyu koruma ve bunları sağlıklı bir biçimde gelecek nesillere aktarma kavgasının içinde olunmalıdır.

KARAR 18

YENİ BÜRO VE KOMİSYONLAR

17. Genel Kurulumuz, işçi sınıfı ve sendikamızın güncel ihtiyaçlarına yanıt vermek açısından aşağıda ismi geçen büro ve komisyonların kurulmasını Genel Yönetim Kurulu'na tavsiye eder.

- A) Avrupa İş Konseyleri Komisyonu
- B) Göçmen İşçiler Bürosu
- C) İşsiz İşçiler Bürosu
- D) Kadın İşçiler Komisyonu
- E) Engelli İşçiler Komisyonu

KARAR 19

YENİ ŞUBELERİN AÇILMASI

Genel Yönetim Kurulumuza, gerek üye sayısı ve gerek işkolumuzda üye olma niteliğine sahip işçilerin sayısı ve gerek sendikanın amaç ve ilkelerinin gerçekleşmesi bakımından gerekli gördüğü bölgelerde sendika ana tüzüğümüz çerçevesinde şubeler açama yetkisi verilmiştir.

